

въ написването. Когато нѣкой напише малка буква Л, това показва, че той е скжперникъ, цени книгата, времето, не иска много да харчи. Той казва: Ако напиша едно писмо съ голѣми, съ едри букви, напразно ще отидатъ и листата, и мастилото, и времето. Хайде, по-добре да намалѣ буквитѣ, че отъ всичко да направя икономия. Не, когато човѣкъ пише нѣкому писмо, особено любовно, отъ всѣка дума трѣбва да излиза аромать, благоухание, каквото излиза отъ цвѣтята. Всѣка буква, която човѣкъ написва, оставя известенъ отпечатъкъ. Този отпечатъкъ говори за състоянието, въ което човѣкъ се е намиралъ, когато е писалъ това писмо. Още отъ първата буква на писмото може да се сжди за живота на човѣка. И забележете, никога единъ и сжщъ човѣкъ не може да напише една буква, два пжти подъ редъ, по единъ и сжщъ начинъ. Колкото пжти и да я пише, все ще има нѣкаква тънка, едва уловима разлика. Както мислитѣ, чувствата и постжпкитѣ представятъ символи, чрезъ които се изразява живота на хората, така и буквитѣ опредѣлятъ характера на всѣки човѣкъ. Ако разглеждате почерка на нѣкой човѣкъ въ детството, въ младинитѣ и въ зрѣлата му възраст, ще видите, че буквитѣ, съ които си е служилъ въ тритѣ фази на живота си, коренно се различаватъ. Буквитѣ сж едни и сжщи, но написването имъ е различно. И въ тритѣ възрасти на своя животъ, въ всѣка буква, той е внесълъ нѣщо особено, което отговаря на тогавашната негова мисълъ. Писмото опредѣля характера, както и състоянието на човѣка, когато той го е писалъ. Ако сте чувствителни и получите едно писмо, още като го липнете, ще познаете, дали то е писано съ любовъ, или не. Писмо, писано съ любовъ, е въ състояние да трансформира и най-тежкото разположение на духа. Достатъчно е да